

April

Zullen we het hebben over de vogels die deze maand massaal onze Hof weten te vinden en er gaan broeden? Of wilt u een opsomming van alle bloeiende planten die ons te wachten staan? Want april, dat is toch het voorportaal van de verrukkelijke meimaand, en met de opwarming van het klimaat is het verschil tussen die twee niet zo groot meer.

Nee, ik ga het niet hebben over de planten, die overigens al lang en breed Thijsse's Hof van een sierlijk bloemtapijt hebben voorzien, en ook niet over Tjiftjaf, Fitis, Zwartkop en al die andere zomergasten die ons eerstdaags met hun zang komen verblijden, nee, dat ontdekt u zelf allemaal gemakkelijk genoeg. Ik neem u mee naar wat misschien wel het grootste geheim is van Thijsse's Hof.

U weet misschien dat onze Hof een Nationaal Monument is. Het staat vermeld op een bordje bij de ingang. Voor de beheerders betekent dat een forse inperking van hun bewegingsvrijheid, want zo'n monument dient te blijven zoals het was. Alleen rond het instructielokaal mogen veranderingen worden aangebracht. Zo is er achter het pannenkoekenhuisje een kruidentuin aangelegd en het terras is vergroot. En naast de werkschuur, dus bij uitzondering helemaal achterin de Hof, is eveneens iets nieuws tot stand gekomen. De stilteplek.

U komt er via een smal paadje. Er staat wel een bordje: "Alleen toegang onder begeleiding van een gids". Het moet er namelijk niet druk worden, in het broedseizoen al helemaal niet. Tijdens het scholenpad komen de scholieren hier om te zwijgen en naar de vogels te luisteren.

Maar u? Misschien trekt een groepsgewijs bezoek aan een stilteplek u juist helemaal niet aan. Of werkt zo'n bordje op u averechts? Niets van aantrekken dan maar, en poolshoogte nemen? Niet doen.

Kijk, als u vrijwilligerswerk doet, gelden de restricties natuurlijk niet. Dus wat houdt u nog tegen om eindelijk die stap te zetten en u aan te melden?

De stilteplek is in 2017 aangelegd op instigatie van Johan Görtemöller, onze onvolprezen hovenier. Meteen als u het smalle toegangspad betreedt, komt u in een andere wereld: afgezonderd en besloten. In de maanden maart en april valt ogenblikkelijk de grote rijkdom aan Gevlekte dovenetels op, paars en wit. Of staan er ook Witte dovenetels? Alleen een blik op het stuifmeel geeft werkelijk uitsluitel. Dat van de Witte dovenetel (*Lamium album*) is lichtgeel, dat van de Gevlekte (*Lamium maculatum*) is oranje. U moet dat bij gelegenheid maar eens bekijken. Overigens, niet het blad van *L. maculatum* is gevlekt, maar de onderlip van de bloem.

Waar u ook kijkt, de kleurenrijkdom en de vormenpracht zijn overweldigend. Daar komen talloze insecten op af, en terwijl u verder loopt, begeleiden u de Hommels. Het is er betoverend.

Voor een deel ligt de stilteplek zo afgezonderd doordat een enorme bramenweelde het zicht op het hoofdpad wegneemt. Momenteel wordt gewerkt aan het planten van nog veel meer struikgewas achterin de Hof. Misschien dat de Nachtegaal dan weer komt broeden, net als vroeger. (Vroeger... toen zelfs de Zomertortel bij ons broedde en Sterntjes kwamen vissen in de grote vijver.)

Het paadje voert u naar een open plek tussen het struweel. Ook de Egelantier voelt zich hier thuis. De ronde plek, bestrooid met houtsnippers, is omzoomd met boomstronkjes, hoog genoeg om comfortabel op te zitten. En dat is waar de stilteplek u toe uitnodigt: zitten, zwijgen, luisteren. Rustig om u heen kijken, of juist de ogen sluiten, dan lijkt de stilte nog dieper. Domweg eventjes... aanwezig zijn. In de woorden van J.C. van Schagen:

*je hoort het suizen
er is een betekenis
het is niet zegbaar
je mag het niet verliezen*

Wat een verrijking dat Thijsse's Hof deze voorziening heeft gekregen! Het mag dan misschien een inbreuk zijn op de regels van het Monumentenbeheer, maar het is volkomen in de geest van Jac. P. Thijsse. Voor hem immers was de natuur een bron van "veredelend genieten". En u, ik, wij allemaal, met onze overbelaste zintuigen en overvolle hoofden, kunnen wel wat veredeling gebruiken.

Rob van Dam

